

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ค้ำครองพยานของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ: ปัญหาและแนวทางแก้ไข มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของการปฏิบัติหน้าที่ค้ำครองพยานของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ (2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ค้ำครองพยานของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ และ(3) เพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ค้ำครองพยาน ขอบเขตที่ใช้ในการศึกษาจะวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ค้ำครองพยานในเชิงของการปฏิบัติงานจริง ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา สถานภาพครอบครัวและการศึกษา การฝึกอบรม พ.ร.บ.ค้ำครองพยานและกฎระเบียบต่าง ๆ งบประมาณ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ขั้นตอนการปฏิบัติ วิธีการค้ำครอง การ contact out ประเภทคดี ตัวพยาน และอิทธิพลของคู่ความ ส่วนตัวแปรตามได้แก่ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ค้ำครองพยานของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ

ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการค้ำครองพยานโดยเริ่มจากภาพใหญ่คือโครงสร้างการดำเนินคดีอาญา ระบบการพิจารณาคดีและสืบพยานของประเทศไทย ตลอดจนสภาพปัญหาพยานบุคคลในคดีอาญาต่อกระบวนการยุติธรรม หลังจากนั้นจึงศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการค้ำครองพยานและการค้ำครองพยานของประเทศต่าง ๆ ก่อนจะมาสู่การศึกษาการค้ำครองพยานของประเทศไทยโดยเชื่อมโยงกับกรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งเป็นหนึ่งในหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วย สุดท้ายจึงเป็นการศึกษามูลฐานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการค้ำครองพยานในยุคปัจจุบันจำนวน 2 ชิ้น ทั้งหมดทำให้ผู้ศึกษาเห็นภาพโดยรวมก่อนที่จะทำการศึกษาถึงปัญหาในการค้ำครองพยานเชิงการปฏิบัติงานจริงนี้

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้วิธีศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เจ้าหน้าที่ที่เคยปฏิบัติหน้าที่ค้ำครองพยานและการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Study) ที่เกี่ยวข้อง โดยประชากรในการศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ส่วนปฏิบัติการพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม จำนวน 31 คน ผู้ศึกษาได้สำรวจและแจกแจงคุณสมบัติของประชากรทั้งหมด

ตามลักษณะตัวแปรมาตรฐานและนำมาเรียงลำดับ จากนั้นจึงเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จนได้ตัวอย่าง 6 คนเพื่อทำการสัมภาษณ์ จากนั้นจึงนำมารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเป็นผลการศึกษาต่อไป

ผลการศึกษาพบว่า จากการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานของเจ้าหน้าที่ ส่วนปฏิบัติการพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษที่ผ่านมาเกือบ 2 ปี พบว่ามีปัญหาอุปสรรคบางประการที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานต้องเผชิญ โดยแบ่งออกได้เป็น 6 ด้านใหญ่ ๆ ซึ่งแต่ละด้านพบปัญหาอุปสรรคโดยสรุปดังนี้

ด้านบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยาน ปัญหาที่พบคือการวางตัวจากความแตกต่างทางเพศระหว่างเจ้าหน้าที่กับพยาน อายุของเจ้าหน้าที่ที่น้อยหรือมากจนเกินไป ทักษะคดีของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงาน ภาระส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ตลอดจนประสบการณ์และการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ที่แตกต่างกัน

ด้านกฎหมาย กฎและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่าการคุ้มครองพยานเป็นภารกิจที่ไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน การใช้มาตรการคุ้มครองต่าง ๆ ยังขาดรายละเอียดที่ชัดเจน และการ Contact out ระหว่างสำนักงานคุ้มครองพยานกับกรมสอบสวนคดีพิเศษอาจมีมากเกินไปหากไม่มีกระบวนการกลั่นกรองการเข้าสู่การคุ้มครองพยานที่ดีพอมารับ

ด้านตัวพยาน พบว่าพยานในคดีบางประเภทจะมีความเสี่ยงอันตรายสูงกว่าคดีทั่วไป พยานยังไม่เข้าใจหลักการคุ้มครองพยานและพยายามจะใช้วิถีชีวิตแบบเดิมโดยไม่ยอมเปลี่ยนแปลงพยานสนิหสนมหรือขอเจ้าหน้าที่บางคนเป็นการส่วนตัว และปัญหาที่เกิดจากการที่พยานปรากฏตัวตามสื่อสารมวลชนต่าง ๆ ทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้ยากขึ้น

ด้านธุรการและการเงิน พบว่าเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานยังขาดการประสานข้อมูลจากพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเจ้าของคดีทำให้ไม่สามารถประเมินสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วน การต้องดำเนินการธุรการที่มีหลากหลายขั้นตอนด้วยตนเอง ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและการเบิกจ่ายงบประมาณที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติภารกิจแบบ “ลับ” และต้องการความคล่องตัว

ด้านวิธีการปฏิบัติงาน พบว่าการกำหนดอัตราส่วนเจ้าหน้าที่ 2 คนต่อพยาน 1 คนเป็นอัตราที่น้อยเกินไปและไม่เหมาะกับบางกรณีที่พยานมีความเสี่ยงสูง การคุ้มครองพยานแบบหมุนเวียนเจ้าหน้าที่กันไปมีทั้งข้อดีและข้อเสียในตัวเอง และการปฏิบัติตามเงื่อนไขในการคุ้มครองพยานมักไม่เคร่งครัดโดยตลอดเวลา

ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ พบว่าการใช้รถยนต์คันเดิมตลอดภารกิจเป็นสิ่งที่สามารถติดตามตรวจสอบจากฝ่ายตรงข้ามได้โดยง่าย อีกทั้งสมรรถนะของรถก็อาจไม่สามารถรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินได้ดีพอ รวมทั้งเครื่องมืออุปกรณ์อื่น ๆ ก็ยังมีบางอย่างที่ยังไม่มีและควรจัดหาเพิ่มเติมมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานด้วย

จากปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่ละด้านซึ่งจะนำเสนอในส่วนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

1. ด้านบุคลากร

1.1 ในกรณีที่พยานเป็นสตรี ควรส่งเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานเพศหญิงอย่างน้อย 1 คน ไปปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพยานที่อยู่อาศัยเพียงลำพัง

1.2 อายุของเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานไม่ควรน้อยหรือมากจนเกินไป ควรอยู่ระหว่าง 28-45 ปี โดยประมาณ และต้องเป็นผู้ที่รักษาความลับได้ดี อดทน ช่างสังเกตและตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา

1.3 เจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานแต่ละคนจะต้องบริหารจัดการชีวิตของตนเองให้เหมาะสม จัดสรรเวลาระหว่างการปฏิบัติหน้าที่และภาระส่วนตัวของเจ้าหน้าที่เอง เช่น เรื่องครอบครัว เรื่องการศึกษา ให้ถูกต้องเหมาะสม โดยไม่ให้เป็นข้ออ้างที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน

1.4 ควรมีการฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานเพิ่มเติม เช่น จิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่, จิตวิทยา, การต่อสู้ป้องกันตัว, การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และมีการฝึกทบทวนความรู้ต่าง ๆ ที่อบรมไปแล้วอยู่เสมอ ๆ

1.5 เจ้าหน้าที่ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยาน ไม่มองว่าเป็นงานที่ด้อยกว่างานอื่น ๆ รวมทั้งต้องอดทนต่อการดูหมิ่นจากบุคคลที่มีทัศนคติดังกล่าวด้วย

2. ด้านกฎหมาย กฎและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1 ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้เจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชาสามารถวางแผนงานอื่น ๆ ได้อย่างสะดวก และการใช้มาตรการต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนชื่อ นามสกุล การปกปิดสถานภาพพยาน การจัดหางานให้พยาน ก็ควรมีการกำหนดรายละเอียดที่ชัดเจนไว้เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนควรมีการเพิ่มมาตรการรองรับความปลอดภัยให้กับพยานภายหลังการให้การเป็นประโยชน์แก่คดีและเสร็จสิ้นการคุ้มครองพยานแล้วด้วย

2.2 ควรมีมาตรการกีดกันพยานที่จะเข้าสู่การคุ้มครองพยานที่ชัดเจนและเป็นหลักเกณฑ์มากขึ้นทั้งในระดับประเทศและในระดับกรม ในระดับประเทศอาจศึกษาโครงสร้างของประเทศสหรัฐอเมริกาที่หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้ของเขาคือ U.S. Marshal ก็มีทั้งอัยการสูงสุดร่วมกับกระทรวงการคลังในการพิจารณา (ซึ่งก็น่าจะมีผลดีในเรื่องการกำหนดและการเบิกจ่ายงบประมาณไปในตัวด้วย) มาปรับใช้ ส่วนในระดับกรมก็อาจตั้งเป็นคณะกรรมการขึ้นมาประกอบด้วยผู้บริหารของกรม พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเจ้าของสำนวน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ เพื่อพิจารณาความจำเป็นและการอนุมัติให้เข้าสู่การคุ้มครองพยานตามหลักเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นนั้น

3. ด้านตัวพยาน

3.1 เจ้าหน้าที่ต้องปรับกระบวนการทัศนในการทำงานและทำให้พยานเข้าใจให้ได้ว่าเมื่อเข้าสู่การคุ้มครองพยานวิถีชีวิตของเขาจะต้องเปลี่ยนไปไม่มากนักน้อย เจ้าหน้าที่และพยานต้องปรับตัวเข้าหากันจนหาจุดสมดุลให้พบว่าควรเป็นเช่นใด พยานเองก็ต้องให้ความเคารพและเชื่อฟังคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ ไม่มองว่าเจ้าหน้าที่เป็นเสมือน “ผู้ใต้บังคับบัญชา” ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ก็ต้องวางตัวอย่างมีหลักเกณฑ์และไม่ยอมทำตามอำเภอใจของพยานจนเกินไปด้วย

3.2 พยานไม่ควรปรากฏตัวตามสื่อสารมวลชนต่าง ๆ เนื่องจากจะทำให้ภารกิจซึ่งเป็นความลับประสบความสำเร็จลำบากในการทำงานมากยิ่งขึ้น หากมีความจำเป็นจริง ๆ ก็ควรประสานและขออนุญาตผ่านเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานไปถึงผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเสียก่อน

3.3 ไม่ควรมีการอนุญาตให้พยานพกพาอาวุธ เช่น ปืนพก เป็นส่วนตัว เนื่องจากจะเป็นอันตรายต่อทั้งตัวพยานเอง เจ้าหน้าที่คุ้มครองพยาน และบุคคลรอบข้างด้วย

4. ด้านธุรการและการเงิน

4.1 ควรมีการกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ไว้ว่าก่อนจะมีการคุ้มครองพยานต้องมีการประสานข้อมูลทางคดีที่จำเป็นระหว่างพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเจ้าของคดีกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยาน เพื่อมีการประเมินสถานการณ์และวางแผนการคุ้มครองพยานได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้

เจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานควรมีสติทดสอบถามความคืบหน้าหรือข้อมูลใด ๆ ทางคดีที่เป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองพยานต่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเจ้าของคดีได้ด้วย

4.2 กรมสอบสวนคดีพิเศษ ควรตั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการคุ้มครองพยานโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียวขึ้นมา โดยให้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง (Center) ทั้งด้านการเก็บรักษาข้อมูล การประสานงาน การดำเนินขั้นตอนธุรการทั้งหมด ตลอดจนการสนับสนุนอื่น ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภาคสนามสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องดำเนินธุรกรรมหรือธุรการใด ๆ ซึ่งเป็นการตัดทอนเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ลง

4.3 ควรมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบฯ ว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยานฯ ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น เช่น ค่าเช่าที่พักอาศัยที่กำหนดให้ไม่เกิน 800 บาทต่อคืนและค่าดำเนินการของเจ้าหน้าที่วันละ 200 บาทต่อคนนั้น ควรปรับให้มีหลายระดับตามสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพของแต่ละพื้นที่ในประเทศไทย โดยอาจใช้ตรรกะเทียบเคียงได้จากอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่ไม่เท่ากันในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ

4.4 การคุ้มครองพยานเป็นภารกิจ “ลับ” การเบิกจ่ายงบประมาณจึงควรเป็นระบบลับที่ทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้คล่องตัวกว่า อย่างไรก็ตามการใช้งบลับก็ต้องเป็นไปเพื่อความคล่องตัว และใช้จ่ายตามความเป็นจริงเท่านั้น โดยควรให้หน่วยงานที่ตั้งตามข้อ 4.2 เป็นผู้ตรวจสอบการใช้จ่ายอย่างรัดกุมด้วย

5. ด้านวิธีการปฏิบัติงาน

5.1 ไม่ควรมีการกำหนดตายตัวว่าอัตราส่วนเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานต่อพยานต้องเป็น 2 : 1 เท่านั้น แต่ควรกำหนดโดยดุลพินิจการณแห่งคดีเป็นหลักว่าเป็นพยานในคดีประเภทใด มีความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด จะคุ้มครองพยานรูปแบบใด เป็นต้น แล้วกำหนดจำนวนเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสม ซึ่งอย่างน้อยควรมี 3 คน ขึ้นไปเนื่องจากในแต่ละวันสามารถแบ่งผลัดการปฏิบัติหน้าที่เพื่อลดความเหนื่อยล้าได้บ้าง

5.2 การคุ้มครองพยานแบบผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนเจ้าหน้าที่เป็นวงรอบอาจเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากปัญหาการมีกำลังจำกัดของกรมสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานย่อมต้องมีภาระความรับผิดชอบอื่น ๆ ในกรมที่ต้องทำควบคู่ไปด้วย เช่น การสืบสวนสอบสวน การตรวจสอบข้อเท็จจริง ภาระทางธุรการบางอย่าง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาเห็นว่าถ้าหากจะใช้ระบบนี้ต่อไปสิ่งที่ควรมีเพิ่มเติมคือ การตั้งเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานคนหนึ่งขึ้นมาเป็น “เจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่คนนี้จะเป็นคนกลางในการประสานระหว่างพยาน 1 คนที่ตนได้รับมอบหมายกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานรายอื่น ๆ ตลอดจน

กับกรมสอบสวนคดีพิเศษด้วยในกิจกรรมใด ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อแก้ปัญหาการไม่มี “เจ้าภาพหลัก” รับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่อันเนื่องมาจากการหมุนเวียนเจ้าหน้าที่กันไปเรื่อย ๆ เจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ผ่านรอบของตนไปให้ดีที่สุดเท่าที่นั้น โดยตำแหน่งนี้จะเทียบเคียงได้กับระบบของตำรวจที่จะมีพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำหน้าที่เป็นเจ้าของสำนวนนั้น ๆ แต่เจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานผู้รับผิดชอบนี้จะมีบทบาทที่เน้นการประสานงาน และการวางแผนการต่าง ๆ เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเท่านั้น

5.3 การกำหนดเงื่อนไขในการคุ้มครองพยานจะต้องรัดกุมและปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตลอดเวลา เจ้าหน้าที่จะต้องไม่ให้ความสนิทสนมส่วนตัวกับพยานมาทำให้การปฏิบัติตามเงื่อนไขเกิดความหละหลวมได้ ต้องพึงระลึกอยู่เสมอว่างานคุ้มครองพยานเป็นสิ่งที่อยู่บนหลักการรักษาชีวิตมนุษย์ซึ่งการผิดพลาดแม้เพียงครั้งเดียวอาจถึงกับชีวิตทั้งตัวพยานเองและเจ้าหน้าที่ได้ และเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเรียกกลับคืนมาหรือทดแทนด้วยสิ่งใด ๆ ได้ด้วย

6. ด้านอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้

6.1 รถยนต์ที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานควรเป็นรถที่มีสมรรถนะสูง และมีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันบ้าง เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเรื่องรถยนต์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษควรบริหารรถจำนวนหนึ่งไว้สำหรับภารกิจคุ้มครองพยานโดยเฉพาะ และให้หมุนเวียนกันไปในแต่ละรอบเวลาเช่น 3 เดือน 6 เดือน เจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานที่คุ้มครองพยานรายหนึ่งก็เปลี่ยนรถกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยานอีกรายหนึ่ง เป็นต้น

6.2 อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อื่น ๆ เจ้าหน้าที่ต้องเตรียมพร้อมสำหรับการใช้เสมอ สิ่งใดที่ยังไม่ชำนาญก็ฝึกฝนให้สามารถใช้งานได้ดี ส่วนสิ่งใดที่ยังขาดไปก็ควรเสนอตามลำดับชั้นให้กรมสอบสวนคดีพิเศษจัดซื้อมาเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานของหน่วยงานอื่นที่มีการปฏิบัติภารกิจนี้เช่นกัน เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลเชิงเปรียบเทียบได้

2. ควรศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานในแง่มุมอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ที่ต้องการผลสะท้อนจากการปฏิบัติจริงเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

3. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยานกับขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรม

4. ควรศึกษาสัมฤทธิ์ผลของการคุ้มครองพยานจากมุมมองของทุกฝ่ายตั้งแต่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่คุ้มครองพยาน ตัวพยาน ไปจนถึงบุคคลอื่น ๆ ในกระบวนการยุติธรรม